

Електродинамика

Андон Рангелов, кабинет В 39, email: rangelov@phys.uni-sofia.bg, интернет страница на курса <http://ed.quantum-bg.org/>
Уравненията на Максвел в диференциална форма са :

$$\begin{aligned}\vec{\nabla} \cdot \vec{D} &= \rho, & (\text{Gauss's law}) \\ \vec{\nabla} \cdot \vec{B} &= 0, & (\text{Gauss's law for magnetism}) \\ \vec{\nabla} \times \vec{E} &= -\frac{\partial \vec{B}}{\partial t}, & (\text{Faraday's law}) \\ \vec{\nabla} \times \vec{H} &= j + \frac{\partial \vec{D}}{\partial t}, & (\text{Ampere's law})\end{aligned}$$

където \vec{E} е интензитета на електричното поле, \vec{B} е интензитета на магнитното поле, \vec{D} е електричната индукция ($\vec{D} = \epsilon_0 \vec{E} + \vec{P}$, \vec{P} е вектора на поляризация, за линейни среди имаме $\vec{D} = \epsilon \vec{E}$), \vec{H} е магнитната индукция ($\vec{H} = \vec{B}/\mu_0 - \vec{M}$, \vec{M} е вектора на магнитизация, за линейни среди имаме $\vec{H} = \vec{B}/\mu$), ρ е плътност на свободните електрични заряди, j е плътност на електричният ток от свободните заряди.

Задачи:

1.1

Плоско-монохроматична вълна с честота ω се разпространява в посока z . Електричното и магнитното поле на вълната се дават като:

$$\begin{aligned}\vec{E}_I(z, t) &= [E_{0I}, 0, 0] \exp(ik_1 z - i\omega t), \\ \vec{B}_I(z, t) &= \left[0, \frac{E_{0I}}{v_1}, 0\right] \exp(ik_1 z - i\omega t),\end{aligned}$$

тоест вълната е поляризирана, като електричното поле е в направление x а магнитното поле в направление y . Вълната пада перпендикулярно на границата между две среди, както е показано на фиг. 1. От ляво средата има електрична и магнитна възприемчивост ϵ_1 и μ_1 а от дясно средата има електрична и магнитна възприемчивост ϵ_2 и μ_2 . Скоростта на разпространение на вълната от ляво е v_1 а от дясно е v_2 . Намерете електричният интензитет (и магнитният) на преминалата и отразената вълна.

Упътване: преминалата вълна, ще има електрично и магнитно поле от вида:

$$\begin{aligned}\vec{E}_T(z, t) &= [E_{0T}, 0, 0] \exp(ik_2 z - i\omega t), \\ \vec{B}_T(z, t) &= \left[0, \frac{E_{0T}}{v_2}, 0\right] \exp(ik_2 z - i\omega t),\end{aligned}$$

а отразената вълна ще е от вида:

$$\begin{aligned}\vec{E}_R(z, t) &= [E_{0R}, 0, 0] \exp(-ik_1 z - i\omega t), \\ \vec{B}_R(z, t) &= \left[0, -\frac{E_{0R}}{v_1}, 0\right] \exp(-ik_1 z - i\omega t).\end{aligned}$$

1.2

Особено модерно в последното десетилетие е създаването на така наречените метаматериали. Това са изкуствени материали, проектирани да имат свойства, които не са достъпни в природата. Един типичен пример за метаматериал, е материал с едновременно отрицателна диелектрична и магнитна проницаемост. Като следствие, такъв материал има и отрицателен показател на пречупване.

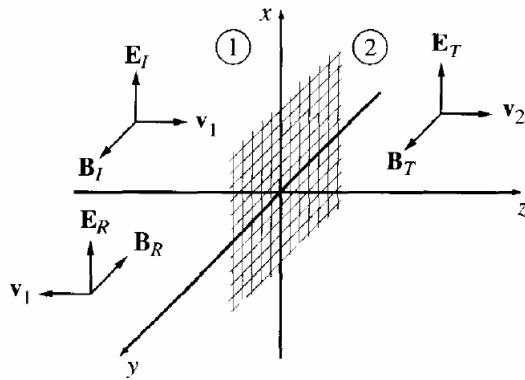
За материали с отрицателен показател на пречупване е известно, че векторът на Пойнтинг (векторът, който показва посоката на енергийния поток - посоката на разпространение на светлината) и вълновият вектор (векторът, който показва посоката на импулса) имат противоположни посоки, докато за материали с положителен показател на пречупване, векторът на Пойнтинг и вълновият вектор имат еднакви посоки.

Намерете за предишната задача интензитета на електричното поле на преминалата вълна, както и на отразената ако средата от ляво има електрична и магнитна проницаемост съответно ϵ_0 и μ_0 (това е вакуум) а от дясно имаме електрична и магнитна проницаемост съответно $-\epsilon_0$ и $-\mu_0$ (това е така нареченият антивакуум).

1.3

Ако имате повърхностни токове с плътност j то решете задача 1.1

1.4

Фигура 1:

Намерете честотата на свободните колебания на плазма, която е съставена от електрони и положителни йони, със заряд равен на заряда на електрона, и брой в единица обем $N = N_i = N_e$.

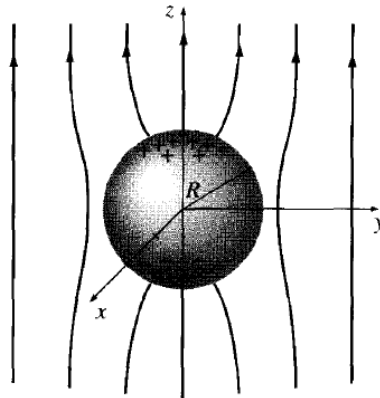
Упътване: използвайте модела на плазма, в която заредените частици не се удрят, а се движат в сумарно електрично поле, което сами създават. Разгледайте отместването на електроните спрямо йоните и използвайте резултата за електричното поле на плосък кондензатор. Движението на йоните, може да пренебрегнете понеже масата на йоните е много по-малка от масата на електроните.

1.5 Сфера с радиус R се поддържа при потенциал $V(\theta, R) = V_0 \sin^2(\theta/2)$ намерете потенциала вътре в сферата ($r < R$).

1.6 За предишната задача намерете потенциала извън сферата ($r > R$).

1.7 Незаредена метална сфера с радиус R е поставена в иначе еднородното електрично поле с големина $\vec{E} = E_0 \vec{z}$ (фиг 2). Намерете потенциала извън сферата както и индуцираният по повърхността заряд върху сферата.

Упътване: Електричното поле, ще отмести положителните заряди към северният полюс а отрицателните заряди към южният полюс (фиг 2). Така индуцираните електрични заряди ще променят електричното поле в близост до сферата. За да решите задачата ползвайте и резултата от предишните задачи.

Фигура 2:

1.1

За да намерим електричното поле на преминалата вълна и на отразената, ще ползваме граничните условия приложени на равнината между двете среди:

$$\begin{aligned} E_1^{\parallel} &= E_1^{\parallel}, \quad \varepsilon_1 E_1^{\perp} = \varepsilon_2 E_2^{\perp}, \\ B_1^{\perp} &= B_2^{\perp}, \quad \frac{B_1^{\parallel}}{\mu_1} = \frac{B_2^{\parallel}}{\mu_2}. \end{aligned}$$

понеже нямаме компоненти на електричното и магнитното поле по оста z то тривиално се изпълняват $B_1^{\perp} = B_2^{\perp} = 0$ и $\varepsilon_1 E_1^{\perp} = \varepsilon_2 E_2^{\perp} = 0$ от другите две гранични условия имаме:

$$\begin{aligned} E_{0I} + E_{0R} &= E_{0T} \\ \frac{1}{\mu_1} \left(\frac{E_{0I}}{v_1} - \frac{E_{0R}}{v_1} \right) &= \frac{1}{\mu_2} \frac{E_{0T}}{v_2} \Leftrightarrow E_{0I} - E_{0R} = \underbrace{\frac{\mu_1 v_1}{\mu_2 v_2}}_{=\beta} E_{0T} \end{aligned}$$

\Rightarrow

$$\begin{aligned} E_{0R} &= \left(\frac{1-\beta}{1+\beta} \right) E_{0I}, \\ E_{0T} &= \left(\frac{2}{1+\beta} \right) E_{0I} \end{aligned}$$

1.2

Решава се както предишната задача разликата е, че сега коефициента β се дава като:

$$\beta = \frac{\mu_1 v_1}{\mu_2 v_2} = \frac{\mu_0 v_0}{(-\mu_0)(-v_0)} = 1$$

\Rightarrow

$$\begin{aligned} E_{0R} &= \left(\frac{1-\beta}{1+\beta} \right) E_{0I} = 0, \\ E_{0T} &= \left(\frac{2}{1+\beta} \right) E_{0I} = E_{0I} \end{aligned}$$

1.3

Аналогично на задача 1.1 имаме граничните условия:

$$\begin{aligned} E_1^{\parallel} &= E_1^{\parallel}, \quad \varepsilon_1 E_1^{\perp} = \varepsilon_2 E_2^{\perp}, \\ B_1^{\perp} &= B_2^{\perp}, \quad \frac{B_1^{\parallel}}{\mu_1} - \frac{B_2^{\parallel}}{\mu_2} = j. \end{aligned}$$

понеже нямаме компоненти на електричното и магнитното поле по оста z то тривиално се изпълняват $B_1^{\perp} = B_2^{\perp} = 0$ и $\varepsilon_1 E_1^{\perp} = \varepsilon_2 E_2^{\perp} = 0$ от другите две гранични условия имаме:

$$\begin{aligned} E_{0I} + E_{0R} &= E_{0T} \\ \frac{E_{0I}}{\mu_1 v_1} - \frac{E_{0R}}{\mu_1 v_1} - \frac{E_{0T}}{\mu_2 v_2} &= j \Leftrightarrow E_{0R} = \left(\frac{1-\beta}{1+\beta} \right) E_{0I} - j \frac{\mu_1 v_1}{1+\beta} \end{aligned}$$

\Rightarrow

$$\begin{aligned} E_{0R} &= \left(\frac{1-\beta}{1+\beta} \right) E_{0I} - j \frac{\mu_1 v_1}{1+\beta}, \\ E_{0T} &= \left(\frac{2}{1+\beta} \right) E_{0I} - j \frac{\mu_1 v_1}{1+\beta} \end{aligned}$$

1.4

Разглеждаме един безкрайно дълъг и плосък слой от плазмата, в която заредените частици не се удрят, а се движат в сумарно електрично поле, което сами създават. При отместване на електроните перпендикулярно на слоя на разстояние x , възниква електрично поле E , идентично на полето на плосък кондензатор (виж фиг. 3). Това поле E е пропорционално на ефективната повърхнина плътност на зарядите $\sigma = q/s = NVe/S = xeN$, която възниква в областите на некомпенсирани заряди на повърхността на слоя ($E = \sigma/\epsilon_0$). Полето E създава сила F която действа върху всеки електрон:

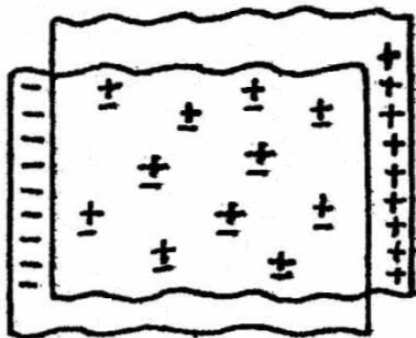
$$F = eE = \frac{e^2 N}{\epsilon_0} x.$$

Тази сила е насочена срещу отместването, тоест стреми се да върни електроните от повърхностният слой обратно в плазмата. Тогава закона на Нютон записан за електроните под действието на тази сила е:

$$ma = m \frac{d^2 x}{dt^2} = -\frac{e^2 N}{\epsilon_0} x$$

което е уравнение на осцилатор с честота ω :

$$\omega = \sqrt{\frac{e^2 N}{m\epsilon_0}}$$

Фигура 3:

1.5

В сферични координати уравнението на Лаплас е

$$\Delta V = \frac{1}{r^2} \frac{\partial}{\partial r} \left(r^2 \frac{\partial V}{\partial r} \right) + \frac{1}{r^2 \sin \theta} \frac{\partial}{\partial \theta} \left(\sin \theta \frac{\partial V}{\partial \theta} \right) + \frac{1}{r^2 \sin^2 \theta} \frac{\partial^2 V}{\partial \phi^2} = 0$$

от симетрията на задачата следва, че $\frac{\partial V}{\partial \phi} = 0$ и след прилагане на метода на разделяне на променливите ($V(r, \theta) = R(r) \Theta(\theta)$) \Rightarrow

$$\frac{1}{R^2} \frac{\partial}{\partial r} \left(r^2 \frac{\partial R}{\partial r} \right) + \frac{1}{\Theta \sin \theta} \frac{\partial}{\partial \theta} \left(\sin \theta \frac{\partial \Theta}{\partial \theta} \right) = 0$$

първият член зависи само от r а вторият зависи само от $\theta \Rightarrow$ всеки един е константа

$$\frac{1}{R^2} \frac{\partial}{\partial r} \left(r^2 \frac{\partial R}{\partial r} \right) = l(l+1), \quad \frac{1}{\Theta \sin \theta} \frac{\partial}{\partial \theta} \left(\sin \theta \frac{\partial \Theta}{\partial \theta} \right) = -l(l+1)$$

радиалното уравнение има решение $R(r) = Ar^l + B(r)^{-l-1}$ докато ъгловото уравнение има решения полиномите на Лъжандър $\Theta(\theta) = P_l(\cos \theta)$, където $P_l(x) = \frac{1}{2^l l!} \left(\frac{d}{dx} (x^2 - 1)^l \right)$ <http://mathworld.wolfram.com/LegendrePolynomial.html> \Rightarrow общото решение е:

$$V(r, \theta) = \sum_{l=0}^{\infty} \left(A_l r^l + \frac{B_l}{r^{l+1}} \right) P_l(\cos \theta)$$

понеже търсим потенциала вътре в сферата, а при $r \rightarrow 0$ бихме имали сингулярности то трябва $B_l = 0$ а при $r = R \Rightarrow V(R, \theta) = V_0 \sin^2(\theta/2) \Rightarrow$

$$\sum_{l=0}^{\infty} A_l R^l P_l(\cos \theta) = V_0 \sin^2(\theta/2) = \frac{V_0}{2} (1 - \cos \theta) = \frac{V_0}{2} (P_0(\cos \theta) - P_1(\cos \theta))$$

\Rightarrow

$$\begin{aligned} A_0 &= \frac{V_0}{2} \\ A_1 &= -\frac{V_0}{2R} \end{aligned}$$

и всички останали $A_l = 0 \Rightarrow$

$$V(r, \theta) = \frac{V_0}{2} \left(1 - \frac{r}{R} \cos \theta\right)$$

1.6

Решава се като предишната задача, до момента в който сме намерили общият вид на потенциала, без да сме наложили граничните условия, тоест имаме следният потенциал

$$V(r, \theta) = \sum_{l=0}^{\infty} \left(A_l r^l + \frac{B_l}{r^{l+1}} \right) P_l(\cos \theta)$$

очевидно при $r \rightarrow \infty, V \rightarrow 0 \Rightarrow A_l = 0 \Rightarrow$

$$V(r, \theta) = \sum_{l=0}^{\infty} \frac{B_l}{r^{l+1}} P_l(\cos \theta)$$

налагайки граничното условие върху сферата имаме:

$$\sum_{l=0}^{\infty} \frac{B_l}{R^{l+1}} P_l(\cos \theta) = V_0 \sin^2(\theta/2) = \frac{V_0}{2} (1 - \cos \theta) = \frac{V_0}{2} (P_0(\cos \theta) - P_1(\cos \theta))$$

\Rightarrow

$$\begin{aligned} B_0 &= \frac{V_0 R}{2} \\ B_1 &= -\frac{V_0 R^2}{2} \end{aligned}$$

а всички останали $B_l = 0 \Rightarrow$

$$V(r, \theta) = \frac{V_0 R}{2r} \left(1 - \frac{R}{r} \cos \theta\right)$$

1.7

Понеже сферата е метална, то повърхността и е еквипотенциална. На далеч от сферата трябва да имаме хомогенното поле, което имаме при отсъствие на сферата $\vec{E} = E_0 \vec{z} \Rightarrow V \rightarrow -E_0 z + const$ понеже на екваториалната равнина потенциала е нула то и $const = 0$ и ние имаме следните гранични условия:

$$\begin{aligned} V &= 0, \quad r = R \\ V &\rightarrow -E_0 r \cos \theta \quad r \gg R \end{aligned}$$

Ползвайки потенциала на сферата от предишните задачи имаме:

$$V(r, \theta) = \sum_{l=0}^{\infty} \left(A_l r^l + \frac{B_l}{r^{l+1}} \right) P_l(\cos \theta)$$

от горните гранични условия \Rightarrow

$$\begin{aligned} A_l R^l + \frac{B_l}{R^{l+1}} &= 0 \Leftrightarrow B_l = -A_l R^{2l+1} \\ \sum_{l=0}^{\infty} \left(A_l r^l + \frac{-A_l R^{2l+1}}{r^{l+1}} \right) P_l(\cos \theta) &\approx \sum_{l=0}^{\infty} A_l r^l P_l(\cos \theta) = -E_0 r \cos \theta \end{aligned}$$

$\Rightarrow A_1 = -E_0$ а всички останали $A_l = 0$ или окончателно имаме:

$$V(r, \theta) = -E_0 \left(r - \frac{R^3}{r^2} \right) \cos \theta$$

ако искаме да знаем индуцираният заряд върху сферата то може лесно да го намерим от граничните условия между вакуума и метала (в метала нямаме поле) \Rightarrow

$$\sigma(\theta) = -\varepsilon_0 \frac{\partial V}{\partial r} \Big|_{r=R} = \varepsilon_0 E_0 \left(1 + 2 \frac{R^3}{r^3} \right) \cos \theta \Big|_{r=R} = 3\varepsilon_0 E_0 \cos \theta$$